

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 446/2019
15.05.2019.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К.616/18 од 22.06.2018. године и Вишег суда у Суботици Кж1 117/18 од 21.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К.616/18 од 22.06.2018. године и Вишег суда у Суботици Кж1 117/18 од 21.11.2018. године, у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К.616/18 од 22.06.2018. године остављена је на снази пресуда Основног суда у Сенти К.бр.758/16 од 16.12.2016. године, која је постала правноснажна дана 16.12.2016. године, а којом је окривљени АА (коме је тада суђено у одсуству) оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. у вези члана 33. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити ако окривљени за време од 3 (три) године не учини ново кривично дело, те је одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 117/18 од 21.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Сенти К.616/18 од 22.06.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Виктор Јухас Ђурић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 462. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, уз примену члана 604. став 1. ЗКП, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати и то на службеној белешци број 905/09 од 04.11.2009. године коју је сачинио полицијски службеник ББ, а који је током поступка испитан у својству сведока на главном претресу дана 11.05.2016. године. По ставу браниоца овај доказ је незаконит из разлога што службена белешка не може бити замена (субститут) за сведочење сведока који у свом исказу изјави да се не сећа догађаја и да о истом ништа не може да изјави, а суд је у конкретном случају садржај ове службене белешке приказао као сведочење сведока ББ и то на страни 5 побијане првостепене пресуде, при чему је овај сведок у свом исказу датом на главном претресу 11.05.2016. године изјавио само то да се не сећа предметног догађаја, те да је о догађају сачињена службена белешка и да се сигурно десило онако као што је у њој наведено.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, службена белешка број 905/09 од 04.11.2009. године коју је сачинио полицијски службеник ББ сама по себи не представља незаконит доказ, те имајући у виду да је сведоку ББ приликом његовог испитивања на главном претресу одржаном пред Основним судом у Сенти дана 11.05.2016. године, с обзиром на протек времена од критичног догађаја, предочен садржај наведене

службене белешке коју је сачинио поводом критичног догађаја и он је извршио увид у исту, те је изјавио да је потпис на службеној белешци његов и да је све било тако као што је наведено у службеној белешци, при чему примедби на исказ сведока од стране браниоца окривљеног није било, а што произилази из записника о главном претресу од 11.05.2016. године, то стога, по налажењу Врховног касационог суда, садржај службене белешке представља саставни део исказа сведока ББ и као такав не представља незаконит доказ.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, истицањем да је пресудом Основног суда у Сенти К.бр.758/16 од 16.12.2016. године, која је остављена на снази побијаном правноснажном пресудом, оптужба прекорачена, из разлога јер чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци пресуде садржи навод „пут куда треба да скрене како би недозвољено прешао државну границу, након чега је возило ...“, а који навод је Основни јавни тужилац у Сенти, вршећи измену оптужног акта Кт.858/09 од 16.05.2012. године, на главном претресу одржаном дана 23.05.2016. године изоставио из оптужног акта, при чему овај навод по мишљењу браниоца окривљеног представља радњу извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. у вези члана 33. КЗ које је окривљеном стављено на терет и за које је он правноснажно оглашен кривим.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића били су предмет разматрања Вишег суда у Суботици који је поступао у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Сенти К.616/18 од 22.06.2018. године. Виши суд у Суботици као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2 другостепене пресуде Кж1 117/18 од 21.11.2018. године изнео јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на повреду одредбе члана 462. став 3. ЗКП, истицањем да како је другостепени суд у свом решењу којим је укинуо ранију првостепену пресуду указао да се спорна службена белешка не сме користити као доказ у поступку, то је стога суд у поновљеном поступку исту морао издвојити из списка предмета, а што он није учинио. Имајући у виду да наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Виктора Јухаса Турића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ове повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.